

(1)

Mijn vriend Lionel Dacre woonde in de Avenue de Wagram te Parijs. Zijn woning was dat kleine huis met het ijzeren hek en het grasveld ervoor, aan de linkerkant van de straat, als je van de Arc de Triomphe komt. Ik vermoed dat het er al lang stond, voordat de straat werd aangelegd, want de grijze dakpannen vertoonden kleurige plekken korstmos en de muren waren beschimmeld en verbleekt van ouderdom. Van de straat af gezien, leek het een klein huis, met vijf ramen aan de voorkant, als ik het me goed herinner, maar van achteren liep het uit in een enkele lange kamer. Daar bevonden zich Dacre's merkwaardige bibliotheek, die geheel uit occultistische werken bestond, en de fantastische curiositeiten, die zijn liefhebberij uitmaakten en zijn vrienden vermaak verschafften. Hij was een rijk man van verfijnde en buitenissige smaak, die een groot deel van zijn leven en van zijn vermogen had besteed aan het bijeenbrengen van een als uniek beschouwde particuliere verzameling boeken over onderwerpen als talmudisme, kabbalisme en zwartekunst.

Hij had een voorkeur voor het ongewone en afstotende en ik heb horen beweren, dat hij bij zijn proefnemingen in de richting van het onbekende alle grenzen van beschaving en fatsoen heeft overschreden. In gesprekken met zijn Engelse vrienden maakte hij nooit enige toespeling op dergelijke dingen en nam hij slechts toon

en houding aan van een onderzoeker en dilettant, maar een Fransman met neigingen in dezelfde richting heeft me eens verzekerd, dat die grote, hoge zaal, waarvan de muren in beslag zijn genomen door zijn boeken en door de vitrines van zijn museum, dikwijls het toneel is geweest van de ergste uitpattingen der Zwarte Mis.

Aan Dacre's voorkomen was al te zien, dat zijn diepe belangstelling voor deze psychische onderwerpen meer van intellectuele dan van geestelijke aard was. Op zijn pafferig gezicht was niets te bespeuren wat naar ascetisme zweemde; wat echter van grote geestkracht getuigde, was zijn hoge, koepelvormige schedel, waarvan de welving boven zijn dunner wordende haarlokken uitstak als een besneeuwde bergtop boven zijn franje van dennenbomen.

Zijn kennis was groter dan zijn wijsheid en zijn gaven waren veel beter dan zijn karakter.

Zijn heldere kleine ogen, d